

GUNNAR BLÅ

Uformåen

Det var ikke godt, at jeg kom ud af sengen den morgen. Alt var forkert. Hovedpine var forkert. Kaffen smagte dårligt. Hvis man er heldig at lave én rigtig god kop kaffe om måneden, må man være tilfreds. Hvorfor skal alting være så svært? Jeg kan ikke huske, hvordan vejret var, måske var det slet ikke noget vejr.

Da hovedpinepillen var begyndt at virke, begyndte jeg som sædvanligt at undre mig over telefonen. Hvorfor var der ingen som ringede? Var røret måske lagt forkert på? Nej, der var bare ingen, som ville ringe til mig. Jeg var ikke sådan én, som man ringede til den dag. Jeg fik lyst til at ringe til nogen selv, men kunne ikke finde på nogen, som man ringede til den dag.

Netop som jeg sad og grublede ved telefonen ringede den. Jeg lod tre signaler komme igennem før jeg tog røret og svarede:

– Hvem ved?

En idiotisk måde at svare i telefonen.

Det var en kvinde som ringede, jeg burde måske ikke sige kvinde, for der findes jo så mange kvinder. Det var en røst i telefonen, som ringede, og røsten var lys og skøn at lytte til. Den sagde, som om det var en kvinde, som talte:

– Jeg hedder Diana. Må jeg kik' forbi? Jeg har måske nåed at vise dig.

Så stille det blev derefter. Det løb koldt gennem min pik.

– Narj, jeg vil ikk' ha' nåed, og ring ikk' igen! skreg jeg og smed røret på.

Telefonen betragtede mig tavst med sine blå og hvide farver. Jeg kan godt lide farver. Den ringede igen. Denne gang svarede jeg efter det første signal:

– Ja, ja, så kom da op, hvis du absolut ska'. Men regn ikke mæ, at det bli'r hyg'ligt. Det bli'r det næsten aldrig.

Spejlet fortalte mig, at min krop ikke havde noget tøj på, og at den havde erektion. Jeg så, hvordan den iklædte sig en brun badekåbe af frotté og et par brune sutsko i fløjl. Siden satte den sig i sofaen og ventede. Jeg kunne se, at den lagde både benene og armene over kors, og at blikket stirrede tomt lige ind i spejlet.

Da det ringede på døren sprang kroppen op af sofaen og løb ud i entreen. Derefter kunne jeg ikke se den mere. Men jeg fornemmede, at den satte sikkerhedskæden på og åbnede døren. Der stod en kvinde derude, jeg skulle måske ikke kalde hende kvinde, der findes jo så mange. Men der var en tobenet skabning dér, med hoved og arme og antydninger af bryster. Jeg vrissede:

– Nå, er det dig?

Imidlertid kunne jeg slet ikke genkende hende. Hun smilede med hele ansigtet som en sol, som det hedder. Derpå lukkede jeg døren, tog kæden af og lukkede

hende ind i lejligheden. Da hun passerede mig, strejfede hendes hofte mit pikhoved gennem alt tøjet, og jeg bed tænderne sammen, så det jog i kæberne.

Jeg vendte mig om og betragtede hende bagfra. Hun havde knæhøje brune støvler og skotskternet kjole i rødlige farver. Mellem støvlerne og kjolefolden sås et par centimeter rød uldstrømpe. På overkroppen havde hun en strikket brun trøje og en håndtaske over venstre skulder. Jeg var så liderlig, at jeg fik sure opstød, som jeg forsøgte at camouflere med et voldsomt men meningsløst hosteanfald. Hun vendte sig om og smilede. Smuk var hun, hendes ansigt strålede blegt og rødkindet, indrammet af mørkt pageklippet hår. "Skøge, luder, tøjte ..." svor jeg for mig selv. Men hun bare smilede.

Siden satte hun sig i sofaen med benene bredt adskilt, albuerne støttet mod knæene og hovedet i hænderne. Hun så på mig så forunderligt glad, som om jeg gjorde hende lykkelig blot ved at vise mig for hende. Jeg følte mig nødsaget til at smile tilbage, men det var formodentlig den slags smil en dødsdømt smiler til sin bøddel.

– Javel ja? sagde jeg kækt, imens uroen gnavede i min mave. Hun sagde ingenting, smilede bare så gnistrende skønt. Jeg var stadigvæk liderlig, pikken kunne tydeligt ses gennem morgenkåben, det var åbenlyst, at hun havde set den, men det ragede mig ikke. Hun fniste og lænede sig tilbage, så kjolen gled et stykke op og blottede mere rødt lår. Da kom jeg til at tænke på, at hun formentlig havde en kusse der et eller andet sted mellem benene, og at den var et udmærket sted at plante min besværende kødfinger.

Jeg satte mig omgående ved siden af hende og begyndte at gramse på hendes bryster gennem den brune lammeuldstrøje, mens jeg mumlede, at jeg elskede hende. Hun havde meget pæne bryster, runde og faste med hårde vorter. Jeg gnubbede og trykkede for at hun skulle blive glad og lade mig komme til mellem benene. Hun så mig dybt i øjnene og smilede med hele ansigtet. Hvis hun bare ville holde op med at smile! Jeg væmmedes ved det. Jeg stak hånden op under kjolen og mærkede kussen gennem strømpernes våde uld. Det føltes varmt og skønt der. Jeg tog støvlerne, strømperne og trusserne af hende, alt imens hun nikkede og smilede velvilligt.

Det der smil drev mig til vanvid. Jeg satte mig på knæ mellem hendes ben og forsøgte i stedet at koncentrere mig om kussen. Den var svullen og stor og skrækeligt behåret. Fra hullet flød en træg strøm af hvidligt slim, et rædselsfuldt syn som fik det til at vende sig i maven på mig. Men jeg trykkede ansigtet op i kødet bare for at være fri for at se hendes ansigt. Slimet smagte godt, som vaniliecreme, og jeg gled rundt med tungen og næsen blandt hinder og kilder og slikkede i mig. Indimellem rykkede det lidt i hendes krop, hvilket tydede på, at hun godt kunne lide det.

Til slut tog jeg badekåben af og styrede pikken mod revnen med hånden. Netop da jeg begyndte at gnubbe pikhovedet mod kilderen, kastede jeg et hurtigt blik mod hendes ansigt. Hun smilede endnu bredere end før, det var et englesmil, så ømt, så kærligt og uskyldsrent, at pikken begyndte at blive slap i min hånd. Jeg sænkede øjeblikkeligt blikket mod kussen igen og gned pikken hårdere mod hendes kød. Men nu var det som om kussen selv smilede mod mig. Så idiotisk. Pikken blev stadig

slappere. Hun spredte benene så meget hun kunne, så jeg trods alt fik stukket den ind. Med fingrenes hjælp fik jeg pikhovedet ind, så jeg kunne begynde at bolle forsigtigt. Knap var jeg begyndt at bolle, før pikken gled ud igen, endnu mere indskrumpen end før.

Hadet næsten blændede mig. Jeg måtte forhindre mig selv i at give hende et slag lige på næsen. Jeg satte mig op ved siden af hende på sofaen og forsøgte at smile. Men hendes smil besejrede mit. Nu så hun trøstende ud. Hun klappede mig til og med på kinden. Men hun holdt op, da jeg bed efter hende.

Hun tog sin trøje og den lidt nussede hvide bh af og lod mig kærtegne sine bryster. Derefter lagde hun uendeligt forsigtigt sin bløde varme hånd over min penis og kælede ømt for den. Jeg var rædselsslagen.

—Søde lille ... hviskede hun og kælede og klemte på den. Hendes negle rispede forsigtigt under pungen. Til slut bøjede hun sig frem og åndede varmt på pikhovedet, inden hun omsluttede det med sin mund og begyndte at sutte på det. Jeg mærkede hendes tunge og gummer, men det lykkedes hende at holde tænderne væk. Koldsveden brød frem på min ryg, og det susede i ørerne. Sure opstød fik mig til at skære ansigt. Det var så forfærdeligt, at jeg ønskede, jeg aldrig var blevet født. Men jeg var bange for at bede hende om at holde op.

Angsten gjorde, at pikken krympede endnu mere. Det så ud som om hun suttede på en tandstik. Men hun kiggede af og til op på mig med himmelsk tålmodighed og smilede, som om hun rent faktisk godt kunne lide at sutte på min tandstik. Jeg smilede tilbage, så godt jeg kunne, samtidigt med at jeg væmmedes ved hende. Fortvivlet gik jeg i gang med at gubbe hendes røvballer og stikke fingrene ind i hendes lodne og slimede kusse og røv for at gøre mig ophidset igen. Det var ækelt og sjovt, men hjalp ikke.

Sluttelig lænede jeg mig tilbage og forsøgte at lade som om jeg var død. Jeg følte ikke engang noget i pikken mere, til trods for at hendes hoved stadig lå på min mave og hendes hår kildede lårene. Skrækken gjorde mig så tom. Hvis jeg bare kunne komme ud på toilettet og kaste op, ville det føles meget bedre.

Efter en rum tid, hvor jeg muligvis sov eller var bevidstløs af andre årsager, mærkede jeg, at hun var holdt op med at sutte. Jeg åbnede forvirret øjnene og så, at hun sad ved siden af mig og smilede og kiggede på mig. Det virkede faktisk, som om hun elskede mig. Jeg forsøgte desperat at smile. Hvis hun bare ville klæde sig på og gå sin vej. Men hun gav sig ikke. Hun lænede sig frem for at kysse mig, og jeg rykkede skrækslagen hovedet tilbage. At kysSES var at gå for langt.

Jeg forsøgte at skjule mit køn med hænderne. Det var da jeg opdagede, at noget var galt dernede. Pikken var væk. Jeg ledte og ledte, men kunne ikke finde noget ud over hår, og noget som virkede som et hul.

—Ja, jeg ved ikk' hva' der skete, men den krøped' og krøped' og til sidst var det som om den lissom krøb ind i kroppen på dig, sagde hun venligt. Du er vel ikk' ked af det?

—Jeg føler ingenting, slet ingenting, snerrede jeg. Jeg var aldeles tør i munden, havde hjertebanken og frøs.

Hun stak sin venstre lillefinger ind i munden og fugtede den med spyt. Derefter lod hun den blødt glide ind i hullet efter pikken. Det var faktisk skønt. Hun førte

fingren frem og tilbage, og jeg fornemmede noget som lignede en erektion. Som om underlivet begyndte at fyldes med blod og svulmede. Hun skiftede til langefingren, og jeg hørte mig selv stønne:

– Ja, søster, det er ikk' så dårligt. Skideskønt faktisk. Rigtig skideskønt.

Derpå tog hun både langefingren og pegefingren, og det blev bare skønnere og skønnere. Samtidig begyndte det at føles lidt underligt i indvoldene. En slags tryk indefra, omtrent som en forstoppelse.

Hun stødte fingrene hurtigere og hurtigere, alt imens hullet svulmede og blev større. Pludselig holdt hun op, rejste sig og gik ud i badeværelset. Jeg gispede og stønnede og følte mig hjælpeløs.

– Gå ikke! råbte jeg fortvivlet.

Hun kom tilbage med et stort smil og en flaske badeolie, som hun hældte ud over mit underliv og sin højre hånd. Derefter stak hun hele hånden ind i hullet og begyndte at støde. Det var forrygende skønt. Faktisk skønnere end noget jeg ellers havde været ude for. Hvis jeg bare havde vidst, at fistfucking var så skønt, ville jeg have haft det sjovere i mine dage.

Smerten fra indvoldene voksede med mit nye kønsorgan. Gennem min salighed hørte jeg en urolig indre røst som spekulerede på, om jeg ikke snart ville gå i stykker. Men nydelsen var så mægtig, at jeg ikke lyttede. Det fortsatte sådan et stykke tid. Siden hørte jeg hende spørge:

– Har du et hongklæde eller nåed som vi ka' læg' under? Sofaen blir' så blodig ...

Da åbnede jeg øjnene og kiggede ned over kroppen. Maven og lårene var overskyllede med blod.

– Kig efter i badeværelset, sagde jeg og forsøgte at rejse mig. Men det var som om hele indvoldspakken var ved at falde ud gennem mit underliv, så jeg satte mig ned igen. Hvordan kunne det blive så forkert? Hvilken dag! Da hun kom tilbage fra badeværelset med et orange håndklæde, sagde jeg:

– Jeg klarer det her selv, du ka' gå.

Hendes strålende smil forandrede sig ikke. Hun klædte sig på og gik. Inden hun lukkede døren vendte hun sig om og så på mig. Hvordan skal jeg kunne beskrive det ansigtsudtryk? Som om hele kosmos pludselig fyldtes med godhed og åbnedes og omfavnede menneskene med sin uendelige kærlighed.

Døren blev lukket, og hun var væk. Jeg foldede håndklædet omkring mit blødende, værkende underliv og lagde mig ned på sofaen. Jeg så i spejlet, at mit ansigt smilede.

Fra Klumpigheten och andra historier, Vertigo Förlag, 1999

På dansk ved Camilla Skovbjerg Paldam og Jan Bäcklund